



TAFSIR AV Kapitel 6, al-An'am ~ Boskapen

Kapitel 6, al-An'am ~ Boskapen

Beskrivning för vers 1 till 50:

Det finns endast en Gud. Att inte inse denna verklighet kommer att leda till en mycket hård och slutgiltig verklighet på Domedagen. Gud ger varning efter varning och uppmanar oss att tänka och begrunda.

Inledning

Det sjätte kapitlet i Koranen kallas *Boskapen*; vissa översättningar använder det mer omfattande ordet *livestock*. Titeln kommer från diskussionen om boskap i verserna 136–139. Kapitlet består av 165 verser och uppenbarades i Mecka. På liknande sätt som andra kapitel som uppenbarades i Mecka finner vi här betoningen på monoteism – Guds enhet. Guds namn, *Allah*, nämns sjuttio gånger i detta kapitel, medan avgudadyrkan och polyteism starkt fördöms.

Verserna 1-10 - Det ni hånar kan bli er verklighet

All lovprisning tillhör Gud, men de otroende sätter upp likar och delägare vid Hans sida. Det var Han som skapade himlarna och jorden, mörkret och ljuset. Gud skapade människan av lera och fastställde en tid för döden och en tid för uppståndelsen. Ni vet att detta är sant men tvivlar ändå och förnekar.

Gud är den enda gudomen som ska tillbes i himlen och på jorden. Han vet era hemligheter, vad ni avslöjar om er själva och vad ni gör. Uppenbarelsen kommer, men människan avvisar den. Snart ska det som hånades bli verklighet.

Många tidigare generationer gick under. De var starkt etablerade och mäktiga, men de förstördes på grund av sina synder och ersattes av andra. Om profeten Muhammad - må Guds nåd och välsignelser vara över honom - hade kommit med en skrift på en sida som de otroende kunde röra vid med sina egna händer, skulle de ändå ha kallat det magi. De begär en ängel, men om en ängel hade kommit till dem skulle han ha varit i mänsklig form och fört med sig en dom utan räddning. Många sändebud hånades före Muhammad, men i varje fall blev hånarna själva omringade och besegrade av det de hånade.

Verserna 11-18 - Gud har den yttersta makten; frukta Honom

Betrakta mänsklighetens historia och se vad som hände med dem som förnekade sanningen när den uppenbarades för dem. Allt i himlarna och på jorden tillhör Gud, den Barmhärtige. Han straffar er inte omedelbart för era felsteg, men ni ska hållas ansvariga; Domedagen kommer.

Gud säger till profeten Muhammad att låta folket veta att han har befallts att vara den första bland dem att underkasta sig Gud och att inte vara en av polyteisterna.

Om Gud drabbar er med skada finns ingen som kan ta bort den utom Han; om Han välsignar er med gott, vet då att Han har makt över allt. Han är den Högste Härskaren, Allvis och Allvetande.

Verserna 19–30 – En varning till lögnare och hycklare

Profeten Muhammad kallar Gud till vittne mellan sig själv och de otroende, att han är ett sändebud från Gud och att Koranen har uppenbarats som en varning till alla den når. Det finns inga gudar förutom Gud, och Muhammad säger till de otroende att han aldrig skulle sätta något vid Guds sida. De som har fått Koranen vet detta. Den som ljuger om Gud ska aldrig lyckas.

När de samlas inför Gud och tillfrågas om dem de satte vid Hans sida ska de fortsätta att ljuga.

Det finns också människor som låtsas lyssna när Muhammad reciterar Koranen, men Gud har förseglat deras hjärtan och blockerat deras öron. De argumenterar och kallar Koranen en gammal saga; de vänder sig bort och uppmuntrar andra att göra detsamma, men de skadar bara sina egna själar.

Om de kunde se hur det blir när de står inför Helvetets eld, skulle de be att få återvända till livet och vara bland de troende. Men sanningen är att om de skickades tillbaka skulle de upprepa samma misstag och få samma slut. De är lögnare som förnekar uppståndelsen. När de står inför Gud ska de se verkligheten av det de förnekade. Gud ska befalla dem att smaka straffet för att ha förnekat sanningen.

Verserna 31–35 – Gud råder profeten Muhammad

De som förnekar mötet med Gud är helt vilse. Domedagen ska komma plötsligt och de ska bära en tung börda på sina ryggar. Detta liv är inget annat än en kort paus; lekar och distraktion. Vad ska få er att inse att det är det eviga hemmet i det kommande livet som är viktigt?

Gud vet att Muhammad är bedrövad över de otroendes ständiga förnekelse. De kallar dig inte lögnare, säger Gud till Muhammad, de förnekar Guds uppenbarelser. Många tidigare profeter uthärdade avvisande och förföljelse med tålamod. Du vet detta, säger Gud, och du vet att Min hjälp till slut kom. Om det är för svårt för dig att bära, sök då en väg att ge dem ett bättre tecken. Gud kunde ha gjort dem alla till troende om det hade varit Hans vilja. Var inte bland de okunniga – tänk på

detta.

Verserna 36–41 – Se tecknen

Endast de som lyssnar kan höra sanningen. De med slutna sinnen, även om de återuppväcks på Domedagen, ska fråga varför de inte såg något tecken. De förstår inte tecknen omkring dem.

Betrakta fåglarnas och djurens gemenskaper – de är tecken. Allt har fastställts i förväg; ingenting har lämnats utanför. De som förnekar tecknen omkring sig är döva och stumma, vissa till och med i totalt mörker. Gud vägleder några och låter andra gå vilse.

Har ni tänkt på vem ni ska åkalla när katastrofen eller den avgörande stunden kommer? Det är endast Gud ni ska ropa till; allt annat ni satte vid Hans sida ska glömmas bort.

Verserna 42–50 – Starka varningar

Många tidigare nationer drabbades av lidande och motgångar för att de skulle lära sig ödmjukhet. Profeter sändes till dem, men de lärde sig inte ödmjukhet. Istället följde de Satans knep och ignorerade varningarna. Lycka följde, och just när de njöt av dess frukter kom Guds vrede och de utplånades.

Om Gud tog bort er hörsel, er syn eller satte sigill på era hjärtan, vem skulle kunna ge dem tillbaka till er? Gud upprepar Sina uppenbarelser på olika sätt för betoning och förklaring, men ändå finns det de som vänder sig bort och vägrar se.

Har ni tänkt på vem som ska gå under när Guds straff kommer? Profeterna sändes för att ge goda nyheter och starka varningar; den som lyssnar på dem har inget att frukta. De som fortsätter i förnekelse ska gå under.

Profeten Muhammad äger inte Guds skatter, och han känner inte det som är dolt för människan. Han följer dock det som har uppenbarats för honom. Den som är blind är inte densamma som den som ser. Begrunda detta.

Beskrivning för vers 51 till 91:

Gud säger till profeten Muhammad hur Koranen ska användas, ger en stark varning mot polyteism och berättar hur profeten Abraham begrundade universum och upptäckte Guds enhet.

Verserna 51–60 – Gud vet allt

Gud säger till profeten Muhammad – må Guds nåd och välsignelser vara över honom – att använda Koranen för att varna människor att på Domedagen finns inget som kan stå mellan dem och straffet, utom Gud. Gud betonar vidare att de fattiga som är sanna troende inte får ignoreras på grund av de rika och inflytelserika i Mecka som profeten försöker bjuda in till islam. Det vore mycket fel att stöta bort dem; kom ihåg att Gud har gjort vissa människor till ett medel för att pröva andras beslutsamhet. Gud vet vilka som söker Hans välbehag och vilka som är tacksamma. Han är barmhärtig och förlåtande mot dem som ångrar sina felsteg och rättar sig. Vägen framåt ska göras tydlig.

Profeten Muhammad måste säga till dem att han är förbjuden att åkalla något annat än Gud, och att han i så fall skulle vara vilse och en av syndarna. När de otroende utmanar honom att kalla fram straffet, ska han svara att han inte har någon makt att besluta om det – det är endast Gud som avgör.

Endast Gud känner det osedda; Han vet allt som sker i universum. När det minsta löv faller vet Gud om det. Det finns inte ens ett korn djupt i jordens mörker som Gud inte känner till och har nedtecknat i en Klar Skrift. Det är Gud som tar era själar om natten när ni sover och återger dem till er varje morgon för att fortsätta ert liv. Till slut ska ni återvända till Gud och Han ska berätta allt om ert liv.

Verserna 61–70 – Tillbe Gud och var tacksamma

Gud regerar över allt. Han sänder änglar som vakar och nedtecknar allt gott och ont tills döden kommer. När döden inträffar tar Dödsängeln och hans hjälpare själen – de sviker aldrig sitt uppdrag. Själarna återförs till Gud, som snabbt håller räkning och dömer.

Mitt i olyckor och förvirring vänder sig människor till Gud i tyst skräck, ber om hjälp och lovar att vara tacksamma. Men när räddningen kommer fortsätter de att dyrka något annat än Gud.

Det är Gud som har makt att sända olyckor ovanifrån eller underifrån, eller att omringa er med förvirring och våld. Detta förklaras i uppenbarelserna på olika sätt för att ni ska förstå, men ändå förnekar ni Koranens sanning. När slutet kommer ska ni förstå.

Vänd er bort från dem som tvistar om Koranen; om Satan får er att glömma, sluta så snart ni inser det och gå därifrån. De rättfärdiga hålls inte ansvariga för syndarna, men era handlingar kan vara en påminnelse för dem. Lämna sällskapet av dem som tar sin religion som en lek och som låter sig luras av detta världsliv. Men använd Koranen för att påminna dem om att en fördömd själ ska få ett smärtsamt straff.

Verserna 71–73 – Avgudar är till ingen nytta

De troende ska fråga polyteisterna om de verkligen får någon nytta av att åkalla något annat än Gud – något som varken kan skada eller gynna dem. Varför vända ryggen åt Gud när de har blivit vägleda till den rätta vägen? Ska de vara som en människa som Satan har vilselett och lämnat irrande i öknen, medan hans vänner ropar till honom från den rätta vägen? Nej! Guds vägledning är den enda vägledningen.

De troende har befallts att underkasta sig, att upprätta bönen och att frukta Gud, för de ska stå inför Honom på Domedagen. Gud skapade universum med ett sant syfte. På den dag Han säger *"Var!"* ska det bli (Domedagen). När basunen blåses ska Han ha all makt och se både det synliga och det osynliga.

Verserna 74–83 – Profeten Abraham begrundar universum

Profeten Abraham konfronterade sin far om avgudadyrkan. Gud visade Abraham himlarnas och jordens riken för att göra honom till en sann troende. På natten såg han en stjärna och undrade om det var Gud, men stjärnan bleknade och han förstod att det inte var Gud. När månen steg upp undrade han om det kunde vara Gud, men den gick ner och han ropade att om Gud inte vägledde honom skulle han vara en av förlorarna.

Sedan betraktade han solen och tänkte att den måste vara Gud eftersom den var större och ljusare, men även den gick ner. Abraham insåg då att dessa himlakroppar var skapelser från Gud och han vände sig bort från avgudar och lovade att dyrka endast den Ende Guden.

Abrahams folk tvistade med honom, men han visste att de inte kunde skada honom om inte Gud ville det. Han frågade dem: *"Hur kan jag frukta det ni sätter vid Guds sida, när ni inte fruktar att ni själva sätter något vid Hans sida utan bevis?"* Vem borde känna sig tryggast? Självklart de som fruktar Gud och inte sätter något vid Hans sida. Detta var argumentet Gud gav Abraham att använda mot sitt folk. Gud höjer rang för den Han vill.

Verserna 84–90 – Abrahams arv

Abraham fick Isak och Jakob, och Gud vägledde dem liksom Han hade väglett Noa. Abrahams ättlingar inkluderar många profeter: Moses, Aron, Josef, Job, David, Salomo, Sakarias, Johannes, Jesus, Elias, Elisa, Ismael, Jonas och Lot. Alla var rättfärdiga. De var också alla utvalda och vägleda till den raka vägen.

Om någon av dem hade dyrkat något annat än Gud skulle deras gärningar ha blivit ogiltiga. Bland dem fanns de som anförtroddes en Skrift. Gud säger till profeten Muhammad att dessa var de som följde vägledningen, så följ deras vägledning och säg till ditt folk att du inte begär någon betalning – du ger endast en påminnelse till världen.

Vers 91 – Toran uppenbarades också av Gud

Dessa människor värderar inte Gud; de säger att Han aldrig uppenbarade något för en människa. Fråga dem: vem sände Toran till Moses? Den var ett ljus och en vägledning, men de gjorde den till separata blad och dolde vissa delar. Den innehöll kunskap som de inte kände till. Om de inte ger något svar på din fråga, lämna dem då i deras tomma argument.

Verserna 92–107 – Tecknen är tydliga

Gud sände ner den välsignade Koranen som en varning till folket i Mecka

och till alla Adams barn, både araber och icke-araber. De som tror på det kommande livet vet att den är sann och är ståndaktiga i sina böner. Att ljuga om Gud och låtsas ha fått en uppenbarelse är ondskefullt. Den som gör detta ska möta hårt straff och förnedring, inte den förbön de hoppades på. De som de satte vid Guds sida ska inte kunna hjälpa dem.

Det är Gud som får fröet att spricka och gro, som för fram det levande ur det döda och det döda ur det levande. Han ansvarar för gryningen och natten, Han skapade solen och månen för att människan skulle kunna mäta tid. Han gjorde stjärnorna till ljus och till vägledning på land och hav. Tecknen är tydliga för dem som tänker.

Gud skapade hela mänskligheten från en enda själ. Han sänder regn som gör jorden grön; dadlar, vinrankor, oliver och granatäpplen. All växtlighet är ett tecken. Men även om de är omgivna av Guds under och tecken har vissa människor gjort djinner till Guds delägare, andra har påhittat söner och döttrar åt Honom. Hur är detta möjligt när Han inte har någon gemål och är Skaparen av allt? Beviset är klart – tro på det och få fördelen över dem som vägrar se. Profeten Muhammad – må Guds nåd och välsignelser vara över honom – är inte väktare över dem som vägrar; han ska bara vända sig bort från dem.

Verserna 108–117 – Islam är sanningen men håna inte andra trosuppfattningar

De troende får inte håna andra religioners gudar, för det kan leda till att polyteisterna hånar Gud. Till slut ska de förstå sitt misstag. Ibland svär de otroende att de skulle tro om de såg ett tecken, men tecknen finns överallt och ändå vägrar de se. Även om änglar kom eller de döda talade skulle de inte tro. Gud ska lämna dem att vandra blinda i sin ondska. Varje profet hade fiender, så vänd dig bort från de otroende och deras påhitt.

Gud är Domaren – inte de som dyrkas vid sidan av Honom. Han sände denna Bok (Koranen), och de som fick skrifter tidigare vet mycket väl att Koranen är sanningen. Den kan inte förändras. Var medveten om att många försöker vända dig bort från Gud, men Gud vet vem som går vilse och vem som förblir trogen.

Verserna 118-121 – Regler om köttkonsumtion

Ät av det kött över vilket Guds namn har uttalats vid slakten. Reglerna är tydliga och ni vet vad som är förbjudet (utom i nödsituationer). Kom ihåg att ni ska hållas ansvariga. Ät inte kött över vilket Guds namn inte har uttalats, och var vaksamma, för många människor och djävlar ska skapa tvister om detta.

Verserna 122-140 – Lögner och påhitt leder till straff

En okunnig eller envis person som är fångad i mörker är inte densamma som den som är vägledad och vandrar i ljuset. Ondskans människor finns överallt; de konspirerar och smider planer men förstår inte att de bara konspirerar mot sig själva. De tror att de borde vara sändebud, men Gud vet bäst vem Han ger sitt budskap till. Han vägleder den Han vill, Han vidgar deras bröst så att de fylls med islam, men de som överges (eftersom de själva inte ville ha vägledning) känner sina bröst trängas som om de klättrade upp i himlen. Vägen till fridens hem är rak.

På Domedagen ska djinner och människor som trodde sig vara allierade i onskan vara allierade i straffet. Deras hem är Elden. De ska vittna mot sig själva när de tillfrågas om de fått en varning. Gud förstörde aldrig civilisationer utan rättfärdig orsak och först efter rättvis varning. Gud kan och ska förgöra folk och ersätta dem med andra. Om människor inte lyssnar till Gud utan gör som de vill ska Gud svara.

Vissa polyteister ger Guds andel av sina grödor och boskap till dem de felaktigt associerar med Gud. Detta är en ond och felaktig handling. Vissa är så förvirrade att de mördar sina egna barn på grund av sina märkliga föreställningar. De har många självpåtagna restriktioner som de felaktigt tillskriver Gud. Dessa lögner och påhitt ska leda till hårt straff. De som dödar sina barn eller undanhåller mat från dem på grund av lögner om Gud har gått helt vilse.

Verserna 141-150 – Guds gåvor

Det är Gud som får växtligheten att växa, så ät av dess avkastning och ge den obligatoriska välgöreheten på skörden. Han har också skapat djur, vissa för transport och vissa för slakt. Använd dem och ät av dem. Det

finns märkliga vidskepelser kring djuren – fler lögnare mot Gud. Det som är förbjudet att äta är självdöda djur, utgjutet blod, kött från svin och djur som slaktats i någon annans namn än Guds. Undantaget är om någon tvingas äta detta av nöd.

Judarna hade vissa kostlagar om kött som pålades dem på grund av deras olydnad. Profeten Muhammad fick veta att om han anklagades för att ljuga om detta skulle han säga att Gud är barmhärtig och Hans argument avgörande.

Verserna 151–165 – Guds bud och Hans barmhärtighet

Detta är vad Gud befäller: sätt inget vid Hans sida. Var goda mot era föräldrar. Döda inte era barn av rädsla för fattigdom – Gud ska försörja både er och dem. Var inte omoraliska, vare sig öppet eller i hemlighet. Ta inte liv utom i rättfärdiga situationer. Behandla föräldralösa rättvist och ge full mått och vikt. Gud låter aldrig en människa bära mer än hon förmår. Tala rättvist och håll de löften ni ger i Guds namn.

Moses fick en välsignad Bok och denna Koran är också välsignad. Om ni följer den ska ni få Hans barmhärtighet. De som vänder sig bort ska möta ett fruktansvärt straff. Att vänta till Domedagen blir för sent. De som inte gör goda gärningar och de som splittrar religionen i sekter ska hållas ansvariga. Den som gör en god gärning ska få belöning för tio, och den som gör en ond gärning ska få vedergällning för just den gärningen.

Profeten Muhammad förklarar att han följer Abrahams raka väg. Hans liv, hans tillbedjan och hans död är för Gud ensam. Gud har inga delägare eller likar. Muhammad är den första bland dem som underkastar sig Gud. Gud är Herre över allt som finns, och varje själ ska bära bördan av sina egna handlingar och aldrig någon annans. Till slut ska Gud lösa alla era tvister. Han har gett er jorden och dess under. Vissa har mer än andra – det är ett prov. Han är snabb i straff men också förlåtande och barmhärtig.

[KAPITEL 6](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 7, al-A'raaf ~ De upphöjda höjderna – 1 av 2](#)

[TAFSIR AV Kapitel 5, al-Ma'idah ~ Måltiden 3 av 3»](#)

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)